

Jabolke od ogromne svinjskega rože in pisane kardinale do drobnega rudečeličnega careviča; hruške od težke virtembergarice do male ozimke. In grozdje! Brali smo dobro znana imena in videli zlahtne vrste: laški rizling, peček, dišeči traminec, beli in črni burgundec, belo in rdečo zlahtnino, modro frankinjo, rulandec in silvanec. In vkuhano sadje več vrst: hruške, breskve, češnje, grozdje in znane šentiljske črešnje še iz leta 1917. Pa kaj, brali smo tudi napise: ne prijemati! In vendar bi mnogi radi prijeli in nesli v — usta! V nedeljo zjutraj se je napolnila dvorana in naš dobri znanec, pionir sadjarstva v teh krajih, g. M. Levstik, je z mladeniškim ognjem in nedosegljivo poljudnostjo govoril o koristih sadjarstva in pravilnem sajenju drevja v radost in veselje vsem. Vidi se mu, da mu gre stvar od srca, zato je tudi umeven velik uspeh njegovih besed že od nekdaj. Nato smo pregledovali, ocenjevali razne vrste in obsipali g. Levstika s vprašanji, da je komaj imel časa odgovarjati vsem. Kratko: razstava je imela popoln uspeh in si podružnica lahko čestita na tem uspehu. Glavno skrb in delo je imel tajnik podružnice, drevesničar Jelen Anton, pomagali so mu pa pridno tudi drugi odborniki. In ko je bil zaključek, smo rekli: Tukaj je doma prava kmetijska prosveta!

Podgorje pri Velanju. V pondeljek dne 12. t. m., ravno ko so bili vaščani pri jesenskem delu, je buknila visoko v nebo goreča baklja: kozolec posestnika Ocepka, po domače Špeha, so objemali ognjeni zubliji, ga rušili ter podirali. Ker se je kozolec nahajal blizu drugih gospodarskih poslopij, je obstojala nevarnost, da tudi te ne zajamejo plameni. Le samo dejstvu, da ni bilo nobenega vetra in veliki požrtvovalnosti vaščanov, ki so s škafi nosili na strehe vođa in jih močili, se je zahvaliti, da ni prišlo do še večje nesreče. Požar, ki je bil najbrž podtaknjen, je uničil posestniku tudi vso letošnjo ajdo, oves, fižol in razne druge pridelke. Škoda gre v visoke tisoče, zavarovalnina pa je tako malenkostna, da ne bo krila niti najmanjšega dela povzročene škode.

Jurklošter. Tovarna lesnih izdelkov v Jurkloštru je s 1. oktobrom t. l. znižala delavcem mezde za 10%, med tem, ko jim je že lansko

jesen istotoliko znižala zaslužek. Dne 15. t. m. pa je tovarna odpustila vse delavce in uknila obrat za negotovi čas. Kot vzrok se navađa, da vodstvo tovarne ne dobi iz banke svoje ondi naložene gotovine. Ko bodo banke zopet izplačevale, se bo menda tudi tukajšnja tovarna zopet otvorila. Nekdaj se je delalo v tovarni po dnevi in po noči in še ob nedeljah, sedaj bo delo počivalo še ob delavnih dneh. — V Jurkloštru se je dne 27. septembra obhajala prav slovesno 75letnica ustanovitve fabe; godci, pevec, lepo vreme in lep govor dr. Valjavca so mnogobrojno ljudstvo napolnili z veseljem in navdušenjem.

Šmarje pri Jelšah. Cesta Zibika—Belo, katera se je začela graditi pod bivšo oblastno skupščino, je dograjena. S to cesto so prišli ljudje zibiške doline v svet, revnejši ljudje pa so imeli tekom graditve stalni zaslužek. Pred kratkem so dobri Zibičani priredili delavcem takozvani likof pri dobri in postrežljivi Vrbelkovi hiši. Vsi delavci so bili v Zibiki pri skupni sv. maši in nato smo se z godbo na čelu podali k Vrbečku na kosilo. G. župan zibiški Lah je imel lep nagovor, v katerem se je spominjal bivše oblasti ter omenil zaslužne može, kakor dr. Leskovarja, Marko Kranjca, dr. Ogrizeka in bivšega gerenta in načelnika okrajnega zastopa Turka Ivana. Nato je izročil g. Turku krasno diplomno častnega občanstva. Obenem je bil imenovan častnim občanom tudi domači vič. g. župnik Jelšnik, h kateremu se je zatekel bivši načelnik Turk po dobre nasvete pri zgradbi in ki je neumorno delaven za dobrobit svojih župljanov. V toplih besedah za počastitev sta se zahvalila vič. g. župnik in g. Turk. Končno je spregovoril naš priljubljeni domačin g. dr. Ogrizek. Nato se je vršil banket v Vrbelkovi hiši in na prostem. Lep dan je bil, čisto limo, da bi se cesta nadaljevala proti Sv. Stefanu, da tako pride tudi druga polovica naše župnije in občina Tinsko in Sv. Stefan do boljših cestnih razmer!

Mala Nedelja. Prostovoljno gasilno društvo Mala Nedelja priredi v nedeljo dne 25. t. m. točno ob pol štiri popoldne v Društvenem domu narodno igro »Domena«. Pred igro se vrši zaobljuba gasilcev. Vabljeni vsi od blizu in daleč k obilni udeležbi!

Polzela. Življenje v novem, sicer še ne po-

polnoma dovršenem Društvenem domu je postalo jako živahno. Večer za večerom, nedeljo za nedeljo se zbira v njem naša mladina, kar kaže, kako je bila stavba potrebna. Imamo že svoj tamburaški zbor, kateri se pridno vežba, igralci se vadijo za dramatične nastope na odruf, društvo si je nabavilo tudi več iger, med njimi šah, katere imajo večer za večerom čim več obiskovalcev. Upamo, da bo v kratkem zapel tudi radio, s čimer se bo krog obiskovalcev gotovo še povečal. V načrtu imamo tudi prireditve raznih družabnih večerov, posebno v zimskem času, ter se je v ta namen zasnoval poseben družabni kl.-b. Te prireditve imajo namen, nuditi razvedrilo vsem brez kakšnih posebnih stroškov, ter pritegniti v naš krog tudi starejše ljudi. Prva prireditev te vrste je bila v nedeljo dne 11. oktobra.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V nedeljo dne 11. t. m. se je v Rogaški Slatini vršilo veliko marijansko slavlje. Nov kip Matere božje je blagoslovil sam prevz. škof dr. Andrej Karlin ob asistenci 12 gg. duhovnikov in ob veliki udeležbi častilcev Marijinih. O pomenu čiščenja Matere božje je govoril sam prevz. škof dr. Karlin. V imenu mož je govoril g. Franc Bratuš. V imenu mladeničev je pozdravil Marijo g. Leopold Čonč. V imenu deklet je govorila zelo prisrčno gđ. Fanči Pok. Pozdravili so svojo nebeško mater učenci in učenke iz Marijinega vrta. Nazadnje pa se je obrnil do Matere božje v imenu duhovnikov vič. g. profesor Peter Kovačič iz Celja. Tako na izredno lep način se je vršilo marijansko slavlje v Rogaški Slatini, ki bo ostalo v trajnem spominu. Kip je vzidan v Stritarjevem domu.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V petek dne 2. t. m. so zapeli naši zvonovi zadnji pozdrav Primoževi materi Mariji Krajnc, ki je ta dan v visoki starosti zapustila dolino solz. Pokojna je bila vzgledna, delavna, krščanska žena. Bodi ji dobri Bog obilen plačnik! — Dne 28. septembra pa smo pokopali 60letnega posestnika in gostilničarja Franceta Poličnik iz Juvanja. Naj počiva v miru! — Močno narasla Savinja je pretekli mesec našim lesnim trgovcem naredila precej škode. Odnasla je tudi znano Mlinarjevo brv, ki je bila letos na novo dograjena.

dina izposloval mesto v samostanu, da bi se bolj izomikala in se privadila raznim vednostim, ki bi jo usposobile za vstop v boljše hiše. Zakaj gospod pisar je že tedaj računal s tem, da postane deklica njegova snaha. Tako sta se videla z Dominikom samo v počitnicah. Ob prošlem novem letu pa se je za stalno vrnila k staršem. Izpolnila je bila osemnajsto leto; navrh je mati bolehala in je potrebovala pomočnice.

Dominik se je z vsem srcem veselil svidenja. Bilo pa mu je tudi precej tesno pri srcu.

»Je li še tista nepokvarjena, otroško-vdana, toplo-ljubeča deklica, kakršna je bila, ko sem se zadnjič poslavljaj od nje?« mu je nemirno vrtalo v mislih, dasi je srce verovalo in upalo.

Tudi pri Rajavcu so bili tisti dan vsi vznemirjeni. Rajavec ni skoro vso noč zaspal. Še vedno je gledal v duhu čudežno prikazen od prejšnjega večera. In je venomer in v velikem nepokoju razmišljal, kaj pač pomenja, kaj naznanja. Tako je zjutraj vstal utrujen in pobit.

Ne manj nemirni sta bili žena in hčerka. Ko je oče prišel prejšnji večer domov ves plašen in prepal, sta silili tako dolgo vanj, da jima je ves privid razodel, dasi nerad, ker ju ne bi rad po nepotrebem plašil, in ker si je na tihem dejal: »Morda bosta mislili, da sem ga čez mero pil.«

Ko jima je vse povedal, ju je proti prepričanju in vesti miril:

»Se mi je pač vse skupaj le tako zdelo. Vso pot sem razmišljal o kugi, ki smo v samostanu o nji govorili. Pa človek vidi strahove.«

»Bo pač tako«, sta obe pritrdili, da bi očeta in sebe umirili. A obe sta živo čutili in slutili: »Nesreča se nam bliža.«

Razveselila pa je Rozko po ti mračni pripovedi vesela novica: »Dominik se je včeraj vrnil. Pozdravlja vaju.«

A je po prvem navalu radosti in sreče postala še nemirnejša.

»Ali pride kaj k nam, oče?«

»Rekel je, da brž ko mogoče. Morda že jutri.«

»Že jutri! Že jutri...«

Sladka beseda. A vendar tudi vir novega srčnega nemira.

Ponoči je deklica mnogo sanjala o njem. Da že jezdi gor proti Hajdini. A tedaj je nenadoma zagledala drugega jezdeca, ogromnega, vsega okrvavljenega. Dol po polju je pribrzal, grozeče se je postavil med njo in Dominika. Ah, saj je to jezdec, ki je pripovedoval o njem oče.

(Dalje sledi.)

Župan in mesni ogleđnik.

Nek župan na Nizozemskem je bil istočasno mesni ogleđnik. Kot župan pa je tudi vezal v zakonski jarem vse tiste, ki so mislili, da je ta jarem sladek. V svoji pisarni je imel župan razne pečate in med drugimi tudi mesoglednega. Pa se zгоди, da pride k župniku mlad zakonski par, ki je hotel biti tudi cerkveno poročen. Par je moral predložiti župniku potrdilo županstva, da sta civilno poročena. Župnik vzame v roke županovo potrdilo, pa debelo pogleda, ko opazi na listini uradni pečat »Zdravo in trihlin prasto meso«. Župan je bil pečate zamenjal.